

ΜΑΤΑΙΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ.

Ἡ τάσις πρὸς ὅσον οἶόν τε μείζονα ἀναπνευστικότητα τοῦ βίου ἀνέκαθεν διήγειρε τὸ ἐρευρητικὸν πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἰς αὐτὴν ὀφειλομένη τὰς ἀναριθμήτους ἐφευρέσεις, δι' ὧν, ἀντικαθισταμένης τῆς ἐργασίας τῶν βραχιόνων ἡμῶν διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν φυσικῶν δυνάμεων, καθίσταται ὁ ἀνθρώπος ἀληθῆς κυρίαρχος καὶ δεσπότης τῆς ἀψύχου ἔλης. Εἰσέτι δὲ διηνεκῶς καὶ ἀκαμάτως ἐργάζεται τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα πρὸς ὅσον οἶόν τε ἐντελεστέραν εἰς ἑαυτὸ καθυπὸτάξιν τῆς φύσεως.

Ἄλλ' αἱ σχετικῶς ὀλίγαι ιδέαι, αἱ πράγματι συντελοῦσαι πρὸς τὴν πρόοδον ταύτην τῆς ἀνθρωπότητος, συνοδεύονται πάντοτε ὑπὸ πλήθων ἄλλων ιδεῶν, αἵτινες παρεκτρέπονται εἰς ἀλλοκότους παραστρατίσεις καὶ λοξοδρομήσεις καὶ μετ' οὐ πολλὴ δικαίως βυθίζονται εἰς τὴν λήθην. Ἡ ἐξέτασις αὐτῶν παρακινεῖ ἡμᾶς νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀληθῆς τὸ λόγιον ἐκεῖνο: «οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον» καὶ νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι καὶ αἱ παραδοξόταται καὶ μάλιστα ἀλλόκοτοι ιδέαι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἔχον καθ' ἑμῖα τὸ 'ταῖρι τῆς καὶ τὸν πρόδρομόν τῆς κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦτου ἀναφέρομεν ἐνταῦθα ἐκ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων παραδειγμάτων, ἕτινα ἠδύνατο νὰ πληρώσωσιν ὀλοκλήρους τόμους, τὰ ἐξῆς ὀλίγα:

Ἡ εἰς τοὺς πλείστους ἀνθρώπους ἐμφυτος ματαιότης ἀνέκαθεν ἀπήτησε πλείστην κατανάλωσιν πνεύματος περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐξωτερικῆς ὄψεως, πρὸ πάντων δὲ περὶ τὴν ἀναπλήρωσιν ἐλλειπόντων κοσμημάτων τοῦ σώματος. Οὕτω λόγου χάριν, ἡ φενάκη, ἡ κοινῶς λεγομένη περροῦκα, εἶνε πανάρχαιον καλλωπιστικὸν ἐφεύρημα. Κατ' ἀπομίμησιν τῆς φυσικῆς κόμης κατεσκευάζετο ἡ φενάκη πάντοτε ἐκ τριχῶν ἐπὶ μαλακοῦ ὑποδήματος. Ἄλλ' ὅτε ἡ συνήθεια τῆς φενακοφορίας κατέστη γενικωτέρα, τότε οἱ φενακοποιοὶ προσεπάθησαν ἐναμίλλως νὰ τελειοποιήσωσι τὰ προϊόντα τῆς τέχνης τῶν, εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν συνέλαβε τὴν μεγαλοφυᾶ ιδέαν νὰ κατασκευάσῃ φενάκας ἐκ μεταλλίνου σώματος ἀντὶ τριχῶν, ἀμέσως δὲ εἶδεν ἀνταγωνισμὸν ἐκ μέρους ἄλλου τινὸς συντεχνίου, κατασκευάζοντος φενάκας ἐξ ὕαλου, πρὸς τοῦτον δὲ πάλιν ἀντηγωνίσθη ἕτερος, ὅστις κατεστράφην αὐτὰς ἐκ χάρτου, μέχρις οὗ τῷ 1791 ἄλλος τις προέτεινε νέαν τελειοποίησιν, ἥτοι τὴν κατασκευὴν αὐτῶν ἐκ γύψου χωνευτοῦ, χρωματιζομένου κατόπιν. — Πρὸς προφύλαξιν τῶν χειλέων ἀπὸ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ψύχους ἐπενόησε Παρισιανὸς τις ὀνόματι Αἰρνούκ νὰ τεχνουργήσῃ θήκας τῶν χειλέων, τὰς ὁποίας ὠνόμασε Bisbis, ἐν περὶ τῶν ὧτων ἐφρόντισε Γερμανὸς τις τορνευτῆς ὀνόματι Wahl-fader, ὅστις κατεσκεύαζε ξύλινα ὧτα τορνευτά, πρὸς προφύλαξιν τῶν ἀληθινῶν ὧτων ἀπὸ τοῦ δριμέος ψύχους καὶ πρὸς βελτίωσιν δῆθεν τῆς ἀκοῆς. — Ἐπ' ἴσης μάταιαι ὑπῆρξαν καὶ αἱ ἐφευρέσεις τῶν κούρεων πρὸς ζυρισμὸν τοῦ προσώπου. Τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς πρακτικότητος ἐφεῦρεν Ἀγγλὸς τις ὀνόματι Ἀλλέξιος, ὅστις τῷ 1750 κατεσκεύασε μηχανὴν τινα, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε ζυριστικὸν ἀλογόμυλον, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἠδύνατο νὰ ζυρίξῃ ἐντὸς ἐνὸς πρωτολέπτου τὰ γένεια ἐξήκοντα προσώπων. Ἡ μηχανὴ αὕτη, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ὄνομα, ἐκινεῖτο ὑπὸ ἵππων. Θὰ ἦτο βεβαίως μεγάλη τὸλμη νὰ ἐμπιστευθῇ τις τὸ πρόσωπον καὶ τὸν λαϊμὸν τοῦ εἰς μηχανὴν κινουμένην δι' ἵππων, εἶνε δὲ πολὺ ἀμφίβολον ἂν ὁ μεγαλοφυῆς κούρεὺς εἶχε τόσους πελάτας, ὥστε νὰ ζυρίξῃ 3000 πρόσωπα τὴν ἑβδ.

Ἐνῷ σήμερον διὰ τοὺς ὑποχονδριακοὺς καὶ τοὺς πάσχοντας ἐξ ὑπερβολικῆς παχύνσεως, οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκη ἰσχυρᾶς κινήσεως καὶ ὁμως σπανίως ἐξέρχονται τῆς οἰκίας, ὑπάρχουσι παντὸς εἶδους μηχαναί, δι' ὧν δύνανται καὶ ἐν τῷ δωματίῳ μένοντες νὰ παρέχωσιν ἰκανὴν κίνησιν εἰς τὰ μέλη τῶν, πρότερον ὑπῆρχον ἀνεύθερα

μέσα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς τούτους, οἵτινες ἐποποθετοῦντο ἀπλοῦστατα ἐπὶ ταρκακτικῶν μηχανῶν, καὶ ἐνῷ εἰς ὑπέρτης περιέστρεφε τὸν στρόφαλον τῆς μηχανῆς, αὐτοὶ ἐταράσσοντο καὶ διεσείοντο καθ' ὅλα τὰ μέλη καὶ τοιουτοτρόπως ἐξηλαίνετο τὸ πονηρὸν πνεῦμα τῆς ὑποχονδρίας. — Ἡ καθ' ἡκλᾶ προσεῖλκυσε φασάτως τὴν προσοχὴν τῶν ἐφευρητῶν. Ἡ ιδέα, τοῦ νὰ καθῆται τις ἀνέτως καὶ νὰ μετακινήται κατ' ἀρέσκειαν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἄνευ ξένης βοηθείας, παρῶρα εἰς σχετικὰ πειράματα πρὸς πραγμάτων τῆς. Κατὰ τοὺς νεωτάτους χρόνους κατεσκευάσθησαν τοιαῦται καθῆκλαι, αἵτινες κινούνται διὰ στροφάλων περιστρεφόμενων διὰ τῶν χειρῶν καὶ συμπεριστρεφόντων τροχοῦς, ὅπως εἰς τὸ διὰ τῶν ποδῶν κινούμενον ποδήλατον. Ἄλλὰ καὶ εἰς προτέρους χρόνους, τὸν 15 αἰῶνα, κατεσκευάζοντο ἤδη τοιαῦται χειροκίνητοι καθῆκλαι διὰ τοὺς ἀναπήρους, οἵτινες δι' αὐτῶν περιεφέροντο ἄνευ ξένης βοηθείας οὐ μόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἀνὰ τοὺς ἀγρούς, τοῦδ' ὅπερ βεβαίως ἀπῆτει πολλὴν καὶ ἐπίπονον ἐργασίαν τῶν βραχιόνων. Ἄλλ' αἱ μηχαναὶ αὗται, ὡς καὶ ἐκεῖναι, δι' ὧν ἀντικαθίσταται ἡ διὰ τῆς κλίμακος ἀνάβασις εἰς ὑψηλὰς καὶ πολυωρόφους οἰκίας, δὲν πρέπει ἰσως νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν καταγορίαν τῶν ματαιῶν ἐφευρέσεων.

Ἐκ τῶν ἀπειρῶν μαγειρικῶν συσκευῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐφεύρεσις ἐξ οὐδεμίας ἐπιγούσης ἀνάγκης ἐπήγαγεν, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα μόνον τὸ ὑπὸ δύο γάλλων μηχανικῶν, τοῦ Chevalier καὶ τοῦ Cadet de Vault, ἐπινοηθὲν καφεὸ μέτρον, τοῦτ' ἔστιν ἐργαλεῖον χρησιμεύον πρὸς ἀκριβῆ καταμέτρησιν τῆς βαρύτητος τοῦ βραστοῦ καφέ! Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο ἐδείκνυε δηλαδὴ μετ' ἀκριβείας πόσον βαρὺς ἢ ἐλαφρὸς εἶνε ὁ παρεσκευασμένος ἤδη καφές. Ἄλλὰ μέχρι τῆς σήμερον ὡς ἄριστον καφεόμετρον χρησιμεύει ἡ γλῶσσα.

Τὴν σήμερον πάσα σωστὴ ἐφεύρεσις ἀπαιτεῖ ἀπαραιτήτως τὴν χρῆσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Εἰ καὶ ἐν σὴνῃθες φασφόνον εἶτε ἀπλῶς σπῖρτο παρέχει τὰς αὐτὰς ὑπηρεσίας, μετὰ τῆς αὐτῆς ἐνκόλλιας, δεκάκις ἀπλοῦστερον καὶ ἀσφαλέστερον καὶ μυριακίς εὐθηνότερον πάσης ἠλεκτρικῆς συσκευῆς, ἐν τούτοις κατασκευάζονται ἠλεκτρικαὶ σιγαρανάπτραι καὶ ἠλεκτρικαὶ λυχνανάπτραι καὶ εὐρίσκουσι προθύμους ἀγοραστὰς. Ἄλλ' ὡς προείπομεν, οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον: Ἦδη καὶ κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα κατασκευάζοντο μαγνητικαὶ ὀδοντογλυφίδες καὶ ὠτογλυφίδες, ἐγκάμαζόμεναι ὡς παρῦνται τῶν πόνων τῶν ὀδόντων καὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ὠτων. Ἐτι δὲ καὶ πολλὸν χρόνον πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ γαλβανισμοῦ, ὁ μέγας Βενιαμὴν Φραγκλίνος περιέγραψεν ἤδη, τῷ 1747, ἠλεκτρικὴν μηχανὴν πρὸς ὄπτησιν τοῦ κρέατος, δι' ὀβελοῦ περιστρεφόμενον αὐτομάτως ὑπεράνω τῶν πευρακτωμένων ἀνδράκων.

Παραλείπομεν ἐνταῦθα πᾶσαν περιγραφὴν τῶν ἀλεξιβροχίων καὶ τῶν βραβιδίων τοῦ περιπάτου, ἅτινα τεχνιήντως ἐγκρύπτουσιν ἐν ἑαυτοῖς ἐγχειρίδια, καὶ σουβλερά ξίρη, καὶ πιστόλια καὶ τουφέκια, καὶ φρολόγια καὶ τηλεσκόπια, καὶ αὐλοὺς καὶ κλαρινέτα, καὶ καπνοσφίγγας, καὶ ἀλιευτικὰ καλαμίδια, καὶ κύριος οἶδε πόσα ἄλλα χρήσιμα πράγματα. Τὸ βραβίδιον μάλιστα τοῦ γάλλου ἐφευρέτου Lemaisir ἦτο οὕτω πᾶς κατεσκευασμένον, ὥστε ἠδύνατο νὰ μετατραπῇ εἰς σχεδίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἠδύνατό τις νὰ πλῆῃ ἢ τοῦλάχιστον νὰ κολυμβῆ καὶ νὰ σώζεται ἐν θαλασσίσις κινδύνους. Ἐκ δὲ τῶν ἀλεξιβροχίων ἰδιαίτερας μνείας ἄξιον εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Reimarus ἐν Ἀμβούργῳ ἐπινοηθὲν, ὅπερ ἔφερεν εἰς τὸ ἄνω ἄκρον τῆς βράβδου ἐν ἀλεξικέρανον καὶ ἐν κρεμάμενον σύρμα, συρόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ οὕτω ἐπροφύλασεν οὐ μόνον ἀπὸ τῆς βροχῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ κεραυνοῦ.

κ. Γ. Α. Α. εἰς Ῥοστώβιον. Ἡ ἐπιστολή ἀπεστάλησεν. — κ. Μ. Σ. εἰς Ἀγκύραν. Πράγματι λυπούμεθα διὰ τὴν τὸσον δυσάρεστον ταύτην ἐπὶ συστάσει. Τὰ τεύχη διὰ τὸν αὐτόδι κ. Κ. δι' ἀμφοτέρους σύμπτωσιν. Τὰ αἰτηθέντα